

Anonymizovaná verze

Překlad

C-481/21 – 1

Věc C-481/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

4. srpna 2021

Předkládající soud:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

30. července 2021

Žalobce:

TX

Žalovaná:

Spolková republika Německo

[omissis]

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

(správní soud ve Wiesbadenu, Německo)

USNESENÍ

Ve správním sporu

TX,

[omissis]

žalobce,

[omissis]

proti

CS

Spolkové republiky Německo,
zastoupené Bundeskriminalamt (Spolkový kriminální úřad, Německo) se sídlem
ve Wiesbadenu,
[omissis]

žalované,

ve věci

práva na ochranu údajů

Verwaltungsgericht Wiesbaden (správní soud ve Wiesbadenu) – šestý senát –
[omissis]

[omissis]

[omissis] dne 30. července 2021 rozhodl takto:

I. Řízení se přerušuje.

II. Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě článku 267 SFEU předkládají následující předběžné otázky:

1) **Musí být čl. 15 odst. 3 a 1 ve spojení s článkem 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV [Úř. věst. 2016, L 119, s. 89; dále jen „směrnice (EU) 2016/680“] ve světle článku 54 směrnice (EU) 2016/680 vykládán tak, že připouští vnitrostátní právní úpravu,**

a) **podle které v případě společné odpovědnosti za zpracování údajů nemusí být uveden orgán, který je skutečně odpovědný za uchovávané údaje, a**

b) **kteřá mimoto připouští, aby soudu nebylo poskytnuto věcné odůvodnění odepření přístupu k informacím?**

2) **V případě kladné odpovědi na otázky 1 a) a 1 b), je čl. 15 odst. 3 a 1 směrnice (EU) 2016/680 slučitelný s právem na účinnou právní ochranu, které vyplývá z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), ačkoli je tak soudu znemožněno, aby**

a) **v souladu s vnitrostátními procesními předpisy ve správním řízení, které zahrnuje několik fází, rozhodl o vstupu dalšího zúčastněného a skutečně odpovědného orgánu, který musí udělit své svolení k poskytnutí přístupu k informacím, do řízení a**

- b) věcně přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro odepření přístupu k informacím a zda byly ze strany orgánu odpírajícího přístup k informacím použity správně?
- 3) Zasahuje se odepřením přístupu k informacím, a tedy účinné právní ochrany podle článku 47 Listiny protiprávně do svobodné volby povolání podle článku 15 Listiny, pokud jsou uchovávané informace použity k tomu, aby byl subjekt údajů z důvodu domnělého bezpečnostního rizika vyloučen z výkonu činnosti, o kterou se ucházel?

Odůvodnění:

I.

- 1 Žalobce požaduje přístup k údajům, které o něm žalovaná uchovává v systému INPOL. Systém INPOL je společný postup podle článku 21 směrnice (EU) 2016/680, za který jakožto příslušný ústřední orgán odpovídá Bundeskriminalamt (Spolkový kriminální úřad, dále také jen „BKA“) (§ 2 odst. 3 [Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (zákon o Spolkovém kriminálním úřadu a spolupráci Spolku a spolkových zemí v záležitostech týkajících se kriminální policie, dále jen „BKAG“) – jednotný policejní informační systém). V rámci policejního informačního systému nesou z hlediska ochrany údajů odpovědnost za zákonnost shromažďování, přípustnost vkládání, jakož i správnost a aktuálnost údajů uchovávaných ústředním orgánem (tedy BKA) orgány, které dané údaje přímo vkládají do systému INPOL. Spravující orgán musí být přitom možné identifikovat (§ 31 odst. 2 BKAG). Kromě práv subjektu údajů obsažených v § 57 a 58 Bundesdatenschutzgesetz (spolkový zákon o ochraně údajů) má zpracování prováděné v rámci policejního informačního systému tu zvláštnost, že k údajům, které jsou zpracovávány v policejním informačním systému (v tomto případě v systému INPOL), Spolkový kriminální úřad poskytuje přístup podle § 57 Bundesdatenschutzgesetz se **svolením** orgánu, který podle § 31 odst. 2 nese odpovědnost za ochranu údajů (§ 84 odst. 1 první věta BKAG).
- 2 Ve věci dotčené v tomto řízení byl žalobce v souvislosti s žádostí o místo pořadatele jednoho hudebního festivalu podroben bezpečnostnímu šetření. Bezpečnostní šetření ohledně žalobce přineslo „pozitivní výsledek“, což mělo za následek, že jeho žádost o pracovní místo byla zamítnuta. Žalobce následně požádal o přístup k údajům, které jsou v souvislosti s jeho osobou uchovávány v systému INPOL. Spolkový kriminální úřad zpřístupnil dílčí informaci týkající se těžkého ublížení na zdraví, k němuž došlo dne 24. března 2017[*omissis*]. Toto datum bylo ze systému INPOL údajně opět vymazáno Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen (zemský kriminální úřad spolkové země Severním Porýní-Vestfálsko, Německo) jakožto spravujícím orgánem, a to na žádost žalobce podanou v rámci námitkového řízení, které proběhlo na základě poskytnutí dané dílčí informace. Naproti tomu podle dopisu Landrat (zemský rada, Německo) jakožto vedoucího Kreispolizeibehörde Herford (okresní policejní úřad okresu

Herford, Německo) ze dne 29. července 2020 končí lhůta pro posouzení vyřazení daného údaje ze systému dne 31. května 2027.

- 3 Mimoto bylo žalobci sděleno, že jsou o něm uchovávány ještě další údaje. Zvážení obecného zájmu na získání informací prostřednictvím přístupu k údajům, které jsou uchovávány v souvislosti s jeho osobou, a zájmu orgánu, který provádí uchovávání, na zachování výše uvedených údajů v tajnosti, vedlo k závěru, že v daném případě musí být upozaděn zájem žalobce na získání informací. Odmítnutí nevyžaduje žádné další odůvodnění.
- 4 Proti rozhodnutí Spolkového kriminálního úřadu ze dne 3. června 2020 ve znění rozhodnutí o námitkách ze dne 2. března 2021 žalobce dne 3. dubna 2021 podal žalobu k nalézacímu soudu. V řízení o žalobě a při jednání konaném dne 20. července 2021 Spolkový kriminální úřad odmítl učinit prohlášení o spravujícím orgánu i vůči soudu. BKA ho neuvedl navzdory výslovné výzvě soudu. Zástupce BKA při jednání pouze prohlásil, že BKA není držitelem daných údajů. Navzdory dotazu soudu v rámci přípravy jednání i při jednání bylo odmítnuto a odepřeno i uvedení důvodů, proč nelze poskytnout přístup k údajům, které tento neznámý spravující orgán uchovává. Za účelem odůvodnění bylo pouze odkázáno na těžké ublížení na zdraví, které bylo v mezidobí údajně vymazáno a o kterém bylo uvedeno, že bylo politicky motivované. Ani v tomto ohledu nicméně nebyly poskytnuty bližší informace.

II.

1. LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV EVROPSKÉ UNIE (Listina)

5 Článek 8 Listiny

Ochrana osobních údajů

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
2. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu.
3. Na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán.

6 Článek 15 Listiny

Právo svobodné volby povolání a právo pracovat

1. Každý má právo pracovat a vykonávat svobodně zvolené nebo přijaté povolání.

2. Každý občan Unie může svobodně hledat zaměstnání, pracovat, usadit se nebo poskytovat služby v kterémkoli členském státě.
3. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou oprávněni pracovat na území členských států, mají nárok na stejné pracovní podmínky jako občané Unie.

7 Článek 47 Listiny

Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces

1. Každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má za podmínek stanovených tímto článkem právo na účinné prostředky nápravy před soudem.
2. Každý má právo, aby jeho věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem. Každému musí být umožněno poradit se, být obhajován a být zastupován.
3. Bezplatná právní pomoc je poskytnuta všem, kdo nemají dostatečné prostředky, pokud je to nezbytné k zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti.

8 Článek 52 Listiny

Rozsah a výklad práv a zásad

1. Každé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.
2. Práva uznaná touto listinou, jež jsou podrobněji upravena ve Smlouvách, jsou vykonávána za podmínek a v mezích v nich stanovených.
3. Pokud tato listina obsahuje práva odpovídající právům zaručeným Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, jsou smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá uvedená úmluva. Toto ustanovení nebrání tomu, aby právo Unie poskytovalo širší ochranu.
4. Pokud tato listina uznává základní práva, která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, musí být tato práva vykládána v souladu s těmito tradicemi.
5. Ustanovení této listiny, která obsahují zásady, mohou být prováděna legislativními a exekutivními akty přijímanými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a akty členských států, provádějí-li právo Unie, při výkonu jejich pravomocí. Před soudem se jich lze dovolávat pouze pro účely výkladu a kontroly zákonnosti těchto aktů.

6. K vnitrostátním právním předpisům a zvyklostem musí být plně přihlíženo tak, jak je stanoveno v této listině.
7. Soudy Unie a členských států náležitě přihlížejí k vysvětlením vypracovaným jako pomůcka pro výklad této listiny.

9 Článek 54 Listiny

Zákaz zneužití práv

Žádné ustanovení této listiny nesmí být vykládáno tak, jako by dávalo jakékoli právo vyvíjet činnost nebo dopustit se činu zaměřeného na zmaření kteréhokoli z práv a svobod uznaných v této listině nebo na jejich omezení ve větším rozsahu, než tato listina stanoví.

2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV

10 Článek 15 směrnice (EU) 2016/680 – Omezení práva na přístup

1. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, která přístup subjektů údajů k informacím úplně nebo částečně omezují v takovém rozsahu a na takovou dobu, jak je to v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené, s cílem:

- a) zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
- b) zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
- c) chránit veřejnou bezpečnost;
- d) chránit národní bezpečnost;
- e) chránit práva a svobody druhých.

2. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření s cílem určit kategorie zpracování, na něž se mohou plně nebo částečně vztahovat výjimky podle odstavce 1.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 členské státy zajistí, aby správce bez zbytečného odkladu písemně informoval subjekt údajů o jakémkoli odmítnutí nebo omezení přístupu a o důvodech tohoto odmítnutí nebo omezení. Tyto informace není třeba uvádět, pokud by jejich poskytnutí ohrožovalo některý z

účelů podle odstavce 1. Členské státy stanoví, že správce informuje subjekty údajů o možnosti podat stížnost u dozorového úřadu nebo žádat soudní ochranu.

4. Členské státy stanoví, že správce zdokumentuje věcné či právní důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá. Tyto informace se zpřístupní dozorovým úřadům.

11 Článek 21 směrnice (EU) 2016/680 – Společní správci

1. Členské státy stanoví, že dva nebo více správců, kteří společně stanoví účely a prostředky zpracování, jsou společnými správci. Ti mezi sebou transparentním ujednáním vymezí své podíly na odpovědnosti za dodržování této směrnice, zejména pokud jde o výkon práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace uvedené v článku 13, pokud tuto odpovědnost správců nestanoví právo Unie nebo členského státu, jemuž správci podléhají. V ujednání se určí kontaktní místo pro subjekty údajů. Členské státy mohou určit, který ze společných správců může působit jako jediné kontaktní místo, u kterého mohou subjekty údajů vykonávat svá práva.

2. Bez ohledu na podmínky ujednání uvedeného v odstavci 1 mohou členské státy stanovit, že subjekt údajů může vykonávat svá práva podle předpisů přijatých na základě této směrnice u každého ze správců i vůči každému z nich.

12 Článek 54 směrnice (EU) 2016/680 – Právo na účinnou soudní ochranu vůči správci nebo zpracovateli

Aniž je dotčena jakákoli dostupná správní nebo mimosoudní ochrana, včetně práva podat stížnost u dozorového úřadu podle článku 52, stanoví členské státy právo subjektu údajů na účinnou soudní ochranu, pokud má za to, že práva mu přiznaná předpisy přijatými na základě této směrnice byla porušena v důsledku zpracování jeho osobních údajů v rozporu s uvedenými předpisy.

Odůvodnění směrnice (EU) 2016/680

13 (44) Členské státy by měly mít možnost přijmout legislativní opatření, aby poskytnutí těchto informací subjektům údajů odložily, omezily či od něho upustily, nebo aby úplně nebo částečně omezily přístup k jejich osobním údajům, v takovém rozsahu a po takovou dobu, jak je to v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené, s cílem zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů, zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, chránit veřejnou nebo národní bezpečnost nebo chránit práva a svobody druhých. Správce by měl posoudit na základě konkrétního a individuálního přezkumu každého případu, zda by mělo být právo na přístup částečně nebo zcela omezeno.

- 14 (45) Jakékoli odmítnutí nebo omezení přístupu by v zásadě mělo být subjektu údajů sděleno písemně a mělo by obsahovat věcné nebo právní důvody, které k danému rozhodnutí vedly.
- 15 (46) Jakékoli omezení práv subjektu údajů musí být v souladu s Listinou a EÚLP, jak je vykládá judikatura Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, a především dodržovat podstatu těchto práv a svobod.
- 16 (47) Fyzická osoba by měla mít právo na opravu nepřesných osobních údajů, které se jí týkají, zejména údajů o skutečnostech, a právo na výmaz, pokud je zpracování těchto údajů v rozporu s touto směrnicí. Nicméně právo na opravu by nemělo ovlivnit například obsah svědecké výpovědi. Fyzická osoba by rovněž měla mít právo na omezení zpracování, pokud zpochybňuje přesnost osobních údajů a tuto přesnost nebo nepřesnost nelze ověřit nebo pokud musí být dané osobní údaje uchovány pro účely dokazování. Namísto výmazu osobních údajů by mělo být jejich zpracování omezeno zejména tehdy, pokud v určitém konkrétním případě existují oprávněné důvody se domnívat, že by výmaz mohl poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů. Omezené údaje by v takovém případě měly být zpracovávány pouze pro účel, který zabránil jejich výmazu. Způsoby, jak omezit zpracování osobních údajů, by mohly mimo jiné zahrnovat přesun vybraných údajů do jiného systému zpracování, například pro účely archivace, nebo zneprístupnění vybraných údajů. V systémech automatizovaného zpracování by omezení zpracování mělo být v zásadě zajištěno technickými prostředky. Skutečnost, že zpracování osobních údajů je omezeno, by měla být v systému jasně vyznačena. Takováto oprava nebo výmaz osobních údajů nebo omezení zpracování by měly být sděleny příjemcům, jimž byly údaje zpřístupněny, a příslušným orgánům, od nichž nepřesné údaje pocházely. Správci by také neměli tyto údaje dále šířit.

3. Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (zákon o Spolkovém kriminálním úřadu a spolupráci Spolku a spolkových zemí v záležitostech týkajících se kriminální policie, zkráceně Bundeskriminalamtgesetz (zákon o Spolkovém kriminálním úřadu) – BKAG, [omissis]

17 § 2 odst. 3 BKAG – Ústřední orgán

[...]

(3) Spolkový kriminální úřad za podmínek stanovených tímto zákonem jakožto ústřední orgán vykonává správu jednotného policejního informačního systému.

18 § 31 odst. 2 BKAG – Odpovědnost za ochranu údajů v rámci policejního informačního systému

[...]

(2) ¹V rámci policejního informačního systému nesou odpovědnost za ochranu údajů uchovávaných ústředním orgánem, zejména za zákonnost shromažďování, přípustnost vkládání, jakož i správnost a aktuálnost údajů orgány, které dané údaje přímo vkládají. ²Spravující orgán musí být možno identifikovat. ³Odpovědnost za přípustnost automatizovaného zobrazení údajů nese přijímající orgán.

19 § 84 BKAG – Práva subjektu údajů

(1) ¹Kromě práv subjektu údajů obsažených v § 57 a 58 spolkového zákona o ochraně údajů má zpracování prováděné v rámci policejního informačního systému tu zvláštnost, že k údajům, které jsou zpracovávány v rámci policejního informačního systému, Spolkový kriminální úřad poskytuje přístup podle § 57 spolkového zákona o ochraně údajů se svolením orgánu, který podle § 31 odst. 2 nese odpovědnost za ochranu údajů. ²Poskytuje-li Landeskriminalamt (zemský kriminální úřad, Německo) přístup k informacím ze svého zemského systému, může s tím spojit odkaz na datový soubor, který byl do policejního informačního systému vložen danou spolkovou zemí. ³Na opravu, výmaz a omezení zpracování osobních údajů se v případě údajů, které jsou zpracovávány v rámci policejního informačního systému, obdobně použije první věta.

4. Spolkový zákon o ochraně údajů (Bundesdatenschutzgesetz, dále jen „BDSG“) ze dne 30. června 2017 [omissis], který byl pozměněn článkem 10 zákona ze dne 23. června 2021 [omissis]

20 § 57 BDSG – Právo na přístup k informacím

[...]

(4) Za podmínek stanovených v § 56 odst. 2 může správce rozhodnout, že neposkytne přístup k informacím podle odst. 1 první věty nebo zčásti či zcela omezí poskytování přístupu k informacím podle odst. 1 druhé věty.

[...]

(6) ¹Správce je povinen subjekt údajů bez zbytečného odkladu písemně informovat o neposkytnutí nebo omezení přístupu k informacím. ²To neplatí, pokud by již s poskytnutím těchto informací bylo spojeno ohrožení ve smyslu § 56 odst. 2. ³Vyrozumění podle věty první musí být odůvodněno, ledaže by sdělení důvodů ohrozilo cíl sledovaný neposkytnutím nebo omezením přístupu k informacím.

(7) ¹Je-li subjekt údajů podle odstavce 6 informován o neposkytnutí nebo omezení přístupu k informacím, může své právo na přístup vykonat i prostřednictvím spolkové pověřenkyně nebo spolkového pověřence. ²Správce je povinen informovat subjekt údajů o této možnosti, jakož i o tom, že se může obrátit na spolkovou pověřenkyni nebo spolkového pověřence nebo domáhat soudní ochrany. ³Využije-li subjekt údajů svého práva podle věty první, musí být

přístup k informacím na jeho žádost poskytnut spolkové pověřenkyni nebo spolkovému pověřenci, ledaže příslušný nejvyšší spolkový orgán v daném případě shledá, že by tím byla ohrožena bezpečnost Spolku nebo některé spolkové země. ⁴Spolková pověřenkyně nebo spolkový pověřenec je povinna nebo povinen subjekt důvodů informovat alespoň o tom, že byla provedena všechna nezbytná ověření nebo došlo k šetření z její nebo jeho strany. ⁵Toto sdělení může obsahovat informaci o tom, zda bylo zjištěno, že došlo k porušení právních předpisů v oblasti ochrany údajů. ⁶Sdělení spolkové pověřenkyně nebo spolkového pověřence určené subjektu údajů nesmí obsahovat žádné závěry týkající se poznatků správce, pokud správce k poskytnutí dalších informací neudělí souhlas. ⁷Správce smí souhlas odepřít pouze v takovém rozsahu a po takovou dobu, jak by mohl přístup odepřít nebo omezit podle odstavce 4. ⁸Spolková pověřenkyně nebo spolkový pověřenec jsou mimoto povinni informovat subjekt údajů o jeho právu na soudní ochranu.

(8) Správce je povinen zdokumentovat věcné či právní důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá.

21 § 56 BDSG – Vyrozumění subjektů údajů

(1) Pokud zvláštní předpisy, zejména v případě skrytých opatření, stanoví nebo nařizují, že je nutno subjekty údajů vyrozumět o zpracování osobních údajů, které se jich týkají, musí toto vyrozumění obsahovat alespoň následující informace:

1. informace uvedené v § 55,
2. právní základ zpracování,
3. dobu uchovávání údajů, nebo, pokud to není možné, kritéria pro stanovení této doby,
4. případné kategorie příjemců osobních údajů, a
5. v případě potřeby další informace, zejména pokud byly osobní údaje shromážděny bez vědomí subjektu údajů.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 může správce vyrozumění odložit, omezit nebo od něj upustit v takovém rozsahu a po takovou dobu, jak by jinak trvalo ohrožení

1. plnění úkolů uvedených v § 45,
2. veřejné bezpečnosti nebo
3. právem chráněných zájmů třetích osob,

pokud zájem na zabránění vzniku těchto rizik převažuje nad zájmem subjektu údajů na získání informací.

2. Verwaltungsgerichtsordnung (soudní řád správní, dále jen „VwGO“)

22 § 65 odst. 2 VwGO

[....]

(2) Pokud jsou třetí osoby na sporném právním vztahu zúčastněny takovým způsobem, že lze rozhodnutí i vůči nim vydat pouze jednotně, musí být přizvány do řízení (povinný vstup do řízení).

23 § 99 odst. 2 VwGO

[....]

(2) Na návrh dotčeného účastníka řízení Oberverwaltungsgericht (vrchní správní soud, Německo) bez jednání usnesením určí, zda je odepření předložení listin nebo spisů, zpřístupnění elektronických dokumentů nebo poskytnutí přístupu k informacím v souladu s právními předpisy. Odepře-li nejvyšší spolkový orgán předložení, zpřístupnění nebo poskytnutí s odůvodněním, že zveřejnění obsahu listin, spisů, elektronických dokumentů nebo informací by nepříznivě ovlivnilo zájmy Spolku, rozhodne Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo); totéž platí, pokud je pro rozhodování ve věci samé na základě § 50 příslušný Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud). Návrh se podává u soudu, který je příslušný pro rozhodování ve věci samé. Tento soud návrh a spisy týkající se věci samé postoupí soudnímu kolegiu příslušnému podle § 189. Na výzvu tohoto soudního kolegia musí nejvyšší dozorový orgán předložit listiny nebo spisy, které byly odepřeny na základě odst. 1 druhé věty, zpřístupnit elektronické dokumenty nebo poskytnout přístup k odepřeným informacím. Nejvyšší dozorový orgán musí do tohoto řízení vstoupit. Na řízení se vztahují právní předpisy o fyzické bezpečnosti. Není-li možné je dodržet nebo namítne-li příslušný dozorový úřad, že předání listin nebo spisů či zpřístupnění elektronických dokumentů soudu brání zvláštní důvody související se zajištěním utajení nebo ochrany utajovaných informací, uskuteční se předložení nebo zpřístupnění podle věty páté tak, že listiny, spisy nebo elektronické dokumenty budou soudu zpřístupněny v prostorách určených nejvyšším dozorovým orgánem. Na spisy předložené podle věty páté, elektronické dokumenty a zvláštní důvody namítané podle věty osmé se nepoužije § 100. Členové soudu jsou vázáni povinností mlčenlivosti; z odůvodnění rozhodnutí nesmí vyplývat povaha ani obsah utajovaných listin, spisů, elektronických dokumentů ani informací. Na ostatní zaměstnance soudů se vztahují bezpečnostní pravidla týkající se osob. Nejedná-li se o rozhodnutí Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud), lze usnesení samostatně napadnout stížností. O stížnosti proti usnesení Oberverwaltungsgericht (vrchní správní soud) rozhoduje Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud). Na řízení o stížnosti se věta čtvrtá až jedenáctá použijí obdobně.

III.

- 24 Podle článku 54 směrnice (EU) 2016/680 má subjekt údajů právo na účinnou právní ochranu, jak je stanoveno v čl. 47 prvním pododstavci Listiny. Účinná právní ochrana vyžaduje, aby soud mohl správní rozhodnutí přezkoumat. K tomu je zapotřebí, aby došlo k odůvodnění odepření přístupu k informacím a v případě společného řízení, jako je tomu v projednávané věci týkající se systému INPOL, uvedení spravujícího orgánu, který odpovídá za údaje, které jsou předmětem sporu, a který odmítl poskytnout informace. Tento orgán musí k poskytnutí přístupu k informacím udělit svolení, nebo ho právě, jako v tomto v případě, odepřít. Spravující orgán se obligatorně musí podílet na vydání „několikafázového“ správního aktu a rovněž musí povinně vstoupit do řízení před správním soudem (§ 65 odst. 2 VwGO), jelikož v případě protiprávního odepření svolení by soud jeho svolení musel nahradit rozsudkem. Bez svolení, které je nezbytné, totiž BKA nemůže poskytnout přístup k informacím (§ 84 odst. 1 první věta BKAG). Pokud však soudu v řízení o poskytnutí přístupu k informacím není sděleno již to, o jaký spravující orgán se jedná, nemůže soud nařídít jeho vstup do řízení ani ve vztahu k němu závazně rozhodnout o odepření svolení.
- 25 Pokud správní soudy nemohou z důvodu odepření odůvodnění přezkoumat postup správního orgánu, musí být zárukou právní ochrany poskytnuta tím, že se vyhoví žalobě [ustálená judikatura (Verwaltungsgericht) Wiesbaden (správní soud ve Wiesbadenu, dále jen „VG Wiesbaden“), viz rozsudek ze dne 15. února 2016 – 6 K 1328/14.WI –, citováno dle databáze juris, bod 27; rozsudek ze dne 4. září 2015 – 6 K 687/15.WI –, citováno dle databáze juris, bod 36, a dále rozsudek ze dne 26. března 2021 – 6 K 59/20.WI; stejně i rozsudek (Verwaltungsgericht) Köln (správní soud v Kolíně nad Rýnem, Německo), ze dne 18. dubna 2019 – 13 K 10236/16, citováno dle databáze juris, bod 54). To však v tomto případě není možné, jelikož svolení skutečného spravujícího (správního) orgánu nelze platně nahradit, neboť nedošlo k jeho povinnému vstupu do řízení. V tomto ohledu se projednávaný případ liší od doposud rozhodovaných případů, kdy byl „pouze“ odepřen přístup k údajům jako takový, ale byl uveden spravující orgán. Pro takovýto případ VwGO neobsahuje žádná procesní pravidla. V ustanovení § 99 odst. 2 VwGO upravuje pouze tzv. řízení za zavřenými dveřmi konané při odepření předložení správních spisů. V takovém případě by na základě prohlášení o nezveřejnění informací, které by ale rovněž bylo třeba odůvodnit, bylo možné předložení věci a její posouzení ze strany Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud).
- 26 V projednávané věci je však nutno zabývat se ještě před věcnou otázkou přístupu k informacím, resp. možností přezkoumat jeho odepření, uvedením informace o spravujícím orgánu, o jehož údaje se v systému INPOL jedná. Tento orgán není znám a Spolkový kriminální úřad odepírá i soudu informaci o tom, o koho se jedná. Je pravda, že vnitrostátní zákonodárce provedl čl. 21 odst. 1 směrnice (EU) 2016/680 v tom rozsahu, že správce je podle § 57 BDSG orgánem odpovědným za přístup k údajům, resp. za jeho odepření ve vztahu k subjektu údajů, a prostřednictvím § 84 odst. 1 první věty BKAG rozhoduje o poskytnutí přístupu k

informacím za ostatní spravující orgány jako „hlásná trouba“ Spolkový kriminální úřad. K poskytnutí přístupu **je ale zapotřebí svolení** příslušného spravujícího orgánu.

- 27 Odepření informací o skutečném spravujícím orgánu, který odmítá poskytnout přístup ke svým údajům a odepírá svolení, jde ale dále než omezení vlastního přístupu k informacím podle článku 15 směrnice (EU) 2016/680. Soudu je tak totiž zcela odňata možnost efektivního účinného soudního přezkumu. A to zejména v případě, že nedojde ani k odůvodnění tohoto odpírání, resp. že se odůvodnění odvolává na obecná prohlášení o ohrožení plnění úkolů daných orgánů a ochranu před nebezpečím. Proto je zde uveden text vnitrostátního zákona, soud je ale z důvodu nedostatku informací zcela zbaven možnosti provést subsumpci pod tuto normu a přezkoumat správnost subsumpce provedené daným orgánem.
- 28 Použije-li se paralela s odepřením předložení spisů v řízení před správním soudem, nesplnilo by odůvodnění, které spočívá čistě v reprodukci zákonných podmínek odepření, požadavky, jak je nutné v případě prohlášení o nezveřejnění informací podle § 99 odst. 2 VwGO. V projednávaném případě navíc orgán, který ve skutečnosti poskytuje odůvodnění, zůstává anonymní, a proto by prohlášení o nezveřejnění informací podle § 99 odst. 1 druhé věty VwGO vůbec nemohl učinit či odůvodnit. Aby mohla být poskytnuta účinná právní ochrana, je ale při odepření předložení správních spisů třeba alespoň přesvědčivě odůvodnit prohlášení o nezveřejnění informací (rozsudek [Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, dále jen „BVerwG“) ze dne 14. prosince 2020 – 6 C 11.18, bod 27 a citovaná judikatura).
- 29 Za účelem umožnění účinné právní ochrany musí orgán, který odpírá přístup k informacím, věrohodně a konkrétně doložit existenci důvodů pro odepření stanovených v § 56 odst. 2 ve spojení s § 57 odst. 4 BDSG. Odůvodnění, které tyto požadavky splňuje, by pro prokázání oprávnění k odepření přístupu k informacím bylo dostačující ([rozhodnutí Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Soudní správní dvůr spolkové země Hessensko, dále jen „HessVGH“) ze dne 20. října 2019 – 10 A 2678/18.Z; ke staré právní úpravě viz rozhodnutí HessVGH ze dne 17. dubna 2018 – 10 A 1991/17). Reprodukce nebo pouhá parafráze zákonného základu k tomuto účelu nepostačuje [usnesení BVerwG ze dne 29. října 1982 – 4 B 172/82, (*omissis*) bod 6; rozsudek VG Wiesbaden ze dne 26. března 2021 – 6 K 59/20.WI].
- 30 Spolkový kriminální úřad a neznámý orgán – v jehož případě se může jednat pouze o policejní orgán – vykládají vnitrostátní právo tak široce, že se vnitrostátní právní normy, které mají být provedeny a které vyplývají ze směrnice (EU) 2016/680, ocitají v rozporu s podstatou práv a svobod dotčeného.
- 31 V této souvislosti je třeba vzít v potaz, že záznam v systému INPOL díky tzv. bezpečnostnímu šetření, v jehož rámci byly mj. využity údaje ze systému INPOL, zcela zjevně vedl k určitému druhu zákazu výkonu povolání. Tím byl porušen

článek 15 Listiny, podle kterého má každý právo pracovat a vykonávat svobodně zvolené nebo přijaté povolání. Žalobce se proti tomuto „zákazu výkonu povolání“ ani nemůže bránit, protože mu nebylo oznámeno, který spravující orgán provedl „negativní“ záznam, natožpak jaký záznam v daném případě brání přístupu k požadovanému povolání. Nelze ani přezkoumat, zda je daný záznam vůbec v souladu s právem.

- 32 Předkládající soud nemůže provést účinný soudní přezkum daného správního rozhodnutí, jelikož spravující orgán s odvoláním na vnitrostátní právní normu odpírá přístup k informacím i soudu a soud má za to, že není s to poskytnout účinnou právní ochranu ve smyslu meritorního posouzení. Navíc jsou nástroje stanovené v řízení před správním soudem, jako je v tomto případě povinný vstup do řízení, zbaveny svého účinku v důsledku toho, že je odpíráno uvedení informace o spravujícím orgánu. Vnitrostátní právní norma, která soudu umožňuje, aby v případě povinného vstupu do řízení z důvodů zajištění utajení upustil od jeho nařízení, neexistuje.
- 33 Účinná právní ochrana je tak vyloučena ve dvojím ohledu a porušeno je rovněž právo na spravedlivý proces stanovené článkem 6 EÚLP.
- 34 Nalézací soud má v tomto ohledu za to, že odepření uvedení informace o orgánu, který nese konečnou odpovědnost, zejména bez jakéhokoli srozumitelného odůvodnění, představuje příliš extenzivní výklad článku 15 směrnice (EU) 2016/680, který ovšem umožnil vnitrostátní zákonodárce díky velmi volné úpravě obsažené v § 57 odst. 6 ve spojení s § 56 BDSG, což má za následek, že vnitrostátní právní úprava je při velmi širokém výkladu, který zastává žalovaná, v rozporu s články 8, 15 a 47, 52 a 54 Listiny, jakož i s články 14, 15 a 54 směrnice (EU) 2016/680.

IV.

- 35 Proti tomuto usnesení nelze podat opravný prostředek.

[omissis]